

„EDINOST“

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

„Edinost“ stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta „ 3.— „ 4.50 „
za četrt leta „ 1.50; „ 2.25 „
Posamične številke se dobivajo v prodajnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 4 nov.
Na naročbe brez priložene naročnine se upravnistvo ne ozira.

EDINOST

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Carintia št. 28. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Oglaš in oznanila se račune po 7 nov. vrstica v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.

Poslana, javne zahvale, smrtnice itd. se račune po pogodbi.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravnistvo v ulici Carintia 28. Odprte reklamacije so proste poštnine.

Glasiło slovenskega političnega društva za Primorsko.

»V edinost je moč«.

Štiridesetletnica vladanja cesarja

FRANA JOSIPA I.

Dne 2. t. m. napoči znamenit dan za avstrijske državljane, dan, kateri navdušuje in navdaja z presrečnim veseljem zveste sinove širne in mogočne naše Avstrije. Dne 2. decembra 1888. mine 40 let, odkar je zasedel, v razburjenih časih, vzvišeni prestol habsburški, 18-letni nadvojvoda Fran Josip. Plemeniti Njegov duh pokazal se je takoj po nastopu Njegove vlade in z najlepšimi nadami zrli so narodi v bližnjo bodočnost.

Bilo bi od več naštevati vse dobrote, katere je sipala vedno odprta očetovska roka cesarja Frana Josipa I. na milijone in milijone njegovih zvestih sinov. Brezbrojne so dobrote, katere je izkazoval nesrečnikom, brezbrojne so rane, katere je zacelila neizmerno dobrotljiva roka posameznikom, kateri so se zdvojni obračali do Najvišjega mesta, do očetovskega vladarja. Njegova ljubeznivost, Njegova skrb do vseh sinov matere Avstrije, pridobila je srca vseh podanikov brez razločka narodnosti.

Malo je vladarjev, katere je Vsemogočnega roka ohranila tako dolgo čile in zdrave v blagoslov narodov. — Da pa čuva božji blagoslov Njegovo Veličanstvo razvidno je iz vseh velevažnih državnih činov, kateri so se vršili med dolgimi 40. leti plodonosne vlade premilostljivega našega cesarja. On nam je podaril najdražji zaklad: narodno in osebno svobodo, za katero nam jamči ustava.

Plemenito srce cesarjevo pa se je najlepše skazalo v zadnjih tednih, ko so se pripravljali vsi narodi, da slavijo redek dan tako sijajno, da ostane še daljnim potomcem v živem spominu. Očetovska skrb cesarjeva je odklonila vse take izraze ljubezni in udanosti ter opomnila svoje zveste podložnike na to, da bi se milijonom trpečim in stradajočim bolj pomagalo, ako se za slovesnosti odmerjeni denar vporabi v dobrodelne, človekoljubne namene. Tej vzvišeni misli imamo se zahvaliti, da se je osnovalo pod imenom cesarja Frana Josipa I. po vseh krajih širnega cesarstva na tisoče dobrotvornih ustanov, katerih plod bodo uživali v poznih stoletjih naši potomci ter blagoslovljali spomin in človekoljubnost našega vladarja.

Kdo bi mogel nabrojiti vse druge kreposti, katere krasijo vzvišenega cesarja? Da je uzor očeta, o temu priča neštevilno črtic iz Njegovega življenja. Da ne mara posvetnega sijaja, dokazal je s tem, ker slavi prevažni dan v zasebnosti in v pričujočnosti najdražjih mu bitij na gradu Miramare. — O Njegovej radodarnosti govore dovolj jasno izdatne svote, katere daruje dan za dnevom potrebnim društvom, občinam in posameznikom. O sočutju Njegovem v nesreči Svojih podložnikov nam pripoveduje neštevilno neizgovornih, katere so zadele cele obširne občine, dà, cele pokrajine in ne samo, da je bilo Njegovo Veličanstvo cesar vedno prvi, kateri je priskočil nesrečnikom izdatno v pomoč, ampak marsikdo je vidil bridko solzo o takih dogodkih v vladarjevem očesu. — Solza cesarjeva! Solza, katero prelije mogočen vladar o nesreči svojih podložnih! Ni-li to dragocen biser, kateri diči Njegovo krono bolj, nego najkrasnejši kamen? — Mili Njegov pogled nam uže govori, kakšna plemenita duša biva v tem truplu. Zares, ponosni moramo biti Avstrijanci na našega vladarja.

Z močno roko vrši cesar Fran Josip I. svoje vladarske dolžnosti. Glavna Njegova skrb je: ohraniti mir in širiti zadovoljnost in blagostanje med svojimi podložniki. Ako bi pa skrajna sila zahtevala, da vzame meč v mogočno svojo roko, braniti bode znal domovino našo z vsemi silami proti kateremukoli napadniku in varovati stališče Avstrije. „Viribus unitis“ je Njegovo geslo in „združenimi močmi“ so pripravljeni vsi narodi prelivati kri za vero, dom, cesarja!

Zgodovina Avstrijska pridobila je pod vladno milega nam cesarja uže dokaj zlatih listov, kateri govoré jasno o požrtvovalnosti narodov, kadar gré za čast skupne domovine. Vkljub navalov zedinjenih sovražnikov stoji danes trdnjejše, kakor kedaj in ni se nam bati, da bi jo prevzeteni nasprotnik izzival. Miroljubje vladarjevo pa nam jamči, da nam ostane ohranjen blagoslovljeni mir.

Srečni smo pod žezlom Nj. Veličanstva in zato pošiljamo danes in z nami vedno zvesti Slovenci k nebu z vsemi drugimi narodi iskreno molitev: „Bog blagoslovi in ohrani nam še dolgo vrsto let cesarja Frana Josipa I., Bog ohrani složno Avstrijo!“

Slabi računi naših okoličanov.

Kmetijstvo v okolici in to ne samo v najbližji, ampak tudi v oddaljenejši mestnej okolici čedalje bolj propada. Ljudje vedno bolj zanemarljivo svoja zemljišča, ter silijo v mesto, da se tam prežive kot dinnarji. Našemu okoličanu se ne zdi težko priti dve, ali tri ure daleč v mesto na delo, ter vrniti se zvečer prav tako daleč domov. „Res, da je malo dolga pot in težko delo, a koncem tedna imam vendar svoje štiri forinte, doma bi pa ne prisluzil ni enega“. Tako modrujejo ti ljudje ter zgublajo dan na dan bolj veselje do poljedelstva, tako, da se jim zdi tisto malo zemljišča, ki so je podedovali po svojih prednikih, bolj neko nepotrebno in obtežujoče jih breme, nego pa trdna in zanesljiva podloga njihovega življenja, last, ki daje njim in družinam varno zavetje in sigurno hrano. Kmet ne mara biti več nikdo, to je za naše okoličane premalo; oni hrepene po nečem boljšem, zato se vsipljejo trumoma v mesto, kjer se klanjajo in beračijo delo, polje pa prepuščajo ženi in neodraslim otrokom, naj je obdelujejo. Ni čudo, da kmetijstvo v okolici tako malo nese. Kako bi tudi moglo biti drugače? Če se nikdo resno ne peča s poljedelstvom, če vsak gleda, da na pol in površno obdela svoj vinograd, da vtegne potem nemudoma v mesto na lov za dinnami, potem se pač ne smemo čuditi, da naši bregovi rode malo in slabšega vina, nego isterski in drugi.

Koliko mož je v okolici, ki so na glasu, da pridelujejo dobro vino? Lehko bi je sešteli na prste. In vendar se ne more nikdo izgovarjati, da lega in zemlja tržaške okolice ne godi za vinograde. Oboje je kakor navlašč za vinarstvo, a manjka nam vinogradnikov. Da bi naši okoličani poslušali dobre svete nekaterih trdnih posestnikov stare korenine, ki se pošteno bavijo s kmetijstvom ter bi je v tem posnemali in bi svoja polja mesto površno in le na pol, dobro in pridno obdelovali, pokazal bi se o trgatvi sad njihovega truda in prizadevanja. Pridelali bi dvakrat toliko in mnogo boljšega vina, nego je pridelujejo sedaj, ko se lovijo za dinnami v mestu. Dobiček, katerega dajejo kmetu dneve v mestu, je le navidezen. Recimo, da res zasluži vsak teden po štiri forinte v mestu ter zaradi tega zaslužka zanemarljivo svoje posestvo, misleč, da mu delo v mestu več nese, nego delo na polji. Poglejmo, kako se mož vara.

Recimo, da ta človek dela 40 tednov v letu, (kar se pa redko kedaj pripeti, da je daleč tako srečen), zasluži skupaj 160 for. Doma mu je pa zanemarljivo polje urodilo morda le tretji del tega, kar bi mu neslo dobro obdelano zemljišče. Ako napravi torej on 7 čebrov vina, pridelal bi na njegovej zemlji drug, ki se ni lovilo celo leto po mestu za dnino, ampak pridno delal doma, najmanj 20 čebrov in sicer mnogo boljšega vina nego oni. Ako torej mestni delalec proda svojih 7 čebrov po 10 for., proda dober in razumen kmet svoj pridelek najmanj po 12 for. Mestni delalec skupi torej 70 for. za vino, dober in skrben kmet za pridelek baš tako velikega zemljišča 240 for., toraj več nego

trikrat toliko. Iz tega računa je vsakemu jasno, kedo je na boljem. Kmet dobi ves svoj denar skupaj, ter skupilo obrne lahko kakor mu najbolj kaže. Oni, ki je delal v mestu in zanemarljivo posestvo, prisluzil si je v malih svotah v celem letu 160 fr., za vino je dobil 70 for., zaslužek celega leta skupaj 230 for., torej manjši nego kmetov. Vrh tega pa treba pomisliti, da je imel poslednji bolj težavno delo, nego kmet, da je svoj zaslužek lažje brezkoristno potrošil, ker ga je dobival v malih tedenskih obrokih, nego kmet, ki je dobil vso svoto skupaj, katero lahko obrne kakor mu najbolj kaže, bodisi, da svojemu posestvu kaj prikupi, ali pa kako drugače. Mej obema so pa še druge razlike. Oni, ki je celo leto delal v mestu, je moral prepustiti družino samo sebi, naj dela in gospodari, kakor se jej zdi. Žena pač lahko pazi na kuhinjo in male otroke, ko pa ti dorastejo, je ne more učiti poljskemu delu in gospodarstvu; prepuščeni so sami sebi in nič ni lažje, nego to, da postanejo postopači in malovredneži, mesto pridni delalci. To ima za dobiček oni, ki se je lovilo za mestnim delom. Njegovi otroci pojdejo še dalje nego on, ti bodo uže prodali posestvo, ter se preseleli popolnoma v mesto, kjer bodo živeli o slučajno dobljenem delu. Tak je navadno konec onih družin, katerih očetje niso hoteli biti kmetje. Kmet pa je drug mož; on vodi svojo družino sam; svoje otroke uči sam delu in gospodarstvu; ako je on priden, varčen in skrben, bodo tudi otroci njegovi taki; naj gredo kamor hočejo, povsod bodo pridni in pošteti, imeli bodo vedno toliko energije in trdne volje, da si z delom toliko prisluzijo, da se lepo prežive in težko da bi se kedo tako ponižal, da bi letal za slučajnim delom in na mestnem voglu čakal zaslužka, kakor potomci skazenega kmeta.

To preporočamo našim ljudem v predvarek. Pomislijo naj, da je kmetaki stan, če tudi dan danes malo stiskan in tlačjen, vendar le podlaga vsem stanovom in prvi mej njimi.

Ako kmetaki stan propade v okolici, je tudi ona za nas zgubljena in okoličani sami z svojo narodnostjo zgube svojo gospodarsko samostojnost. Ker niso hoteli biti kmetje, bodo pa bedni mestni težaki! To naj premislijo ter krenijo na pravo pot, dokler je še čas.

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(XI. seja dne 11. oktobra 1888.)

Dopis deželne vlade zaradi zgradbe vasi Stožice zahteva, naj bi dežela prevzela poročilo za 6588 gl., katere bi imela plačati občina Stožica, katere je pa prevela, da bi toliko zmogla. Ker je dežela uže dovolila za te zgradbe 1200 gl. in je stvar načelnega vprašanja, ali ima dežela sploh prevzeti jamstva za taka posojila, misli deželni glavar dr. Poklukar, da se izroči finančnemu odseku, kateremu se tudi izroči prošnja mestnega zbora Kamniškega, naj bi se v Kamniku iz Glavarjevega zaklada sezidala javna bolnica.

Vam moram, kaj so mi očitali (rekše „naprej“-in „nazaj“-metali) korifeje mojih in Vaših neprijateljev.

Znani veliki harambaš K-ski, bivši expodestā in tako učena glava, da so mu baje „hoteli“ možgani zavreti (valjda zastran prevelike vročine „del purissimo sanguine“), trdil je, da nima ad 1.) ono pismo nikake poetične misli. Gospod nasprotnik je res učen, i po omenjeni trditvi uvidel, preučen, ker trditev je tako učena, da se mi dozdeva popolnoma nemožno, da bi ji bil kos. Seveda politika in poezija sta pojma, ki drug drugega potrjujeta. Barem v vrstah nasprotnikov naših je tako, da velja oni največjim pesnikom, ki je zagrizel iredentaš. Mirnejši elementi ne veljajo ničesar, morda z najboljšo voljo, samo kot „Kanonnenfutter“. Personifikovana videl sem ta dva pojma oni dan. Čudno se Vam zdi: kje? Čudno se Vam zdi tudi, da se okolu nas sploh plazi kaj takega, česar še filozof Kant ni videl svoj živi dan. Da, videl sem ja: Stara brezasta krava in mlad čil konj peljala sta voz lesa, menim da v — Trst. Tamošnji pohajči so ja tudi mogli videti. Navkreber je konj vlekel voz, navzdol pa še kravo. Ergo, to je, da sta bila kmalu v Trstu; mislite si lahko sami. —

Čmerikavi plemenitaš, stare garde, a novega pokolenja človek, o kojem so govorili, da še sam ne ve, koliko zna in

Poročilo deželnega odbora z načrtom zakona, s katerim se prenareja § 5. zak. z dne 13. junija 1882. l. dež. zak. št. 25 l. 1886 ob odkupu posestev se državi novčanih in prirodninskih davščin za cerkve, župnije in njih organe in poročilo deželnega odbora ob uvrstitvi občinske ceste od Bleda do Zaspega mej okrajne ceste, izroči se upravnemu odseku.

Poslanec Klun poroča v imenu finančnega odseka o izvršitvi sklepov, zadevajajočih konvertovanje kranjskega zemljišno-odveznega zaklada v novo deželno posojilo. Poročevalec opisuje občinstvu znane obravnave o konvertovanju in nasvetuje, da deželni zbor vzame poročilo deželnega odbora o konvertovanju deželnega posojilnega zaklada odobrovalno na znanje, deželnemu odboru pa se naroča, da izvrši sklep dež. zbora storjenega v XV. seji lanskega zasedanja, da izreče vsem gospodom, ki so se trudili za konvertovanje, posebno pa g. dr. Mošet, pismeno zahvalo dež. zbora. Zbor pritrdi.

Poročilo o proračunu deželnega posojilnega zaklada za l. 1889 se odstavi z dnevnega reda.

Poslanec dr. Moše poroča v imenu finančnega odseka o računskem sklepu zemljišno-odveznega zaklada za l. 1887. Skupna dolžnost iznaša gl. 6,816.537-54, poravnane gold. 926.909-58, tedaj je zastanka gl. 5,889.627-96. Računski sklep se odobri in vsprejme se resolucija, v kateri se c. kr. vlada pozivlja izterjati zastanke zemljišno-odveznega zaklada.

Poslanec dr. Moše poroča v imenu finančnega odseka o računskem sklepu deželnega zaklada za leto 1887 in o razkazu skupne imovine koncem leta 1887 in graja, kakor opaža, uže šestič obliko računskega sklepa. Skupno čisto premoženje iznosi koncem l. 1887 gl. 1,256.780-07½.

Tudi poslanec baron Schwegel jako obširno graja podrobno sestavo proračuna, posebno pa razložbo deželnega premoženja, ki se mu ne zdi jasna in zahteva, da se o tej zadevi željan deželnega zbora vendar edenkrat ustreže.

Dr. Vošnjak prizna, da so pritožbe zoper sestavo računskega sklepa osnovane, a opomni, da so bili za deželnega glavarstva dr. Kalteneggerja dosti nejasnejši, nego zdaj. Potem podrobno odgovarja na opazke barona Schwegelna. Tudi, ko so gospodje nasprotne strani vladali šest let v deželnem zboru, neso računskih sklepov drugače uredili. Toliko je razvidno iz računskega sklepa, da je bilo gospodarjenje z dež. premoženjem dobro in srečno, ker se je premoženje pomnožilo.

(Konec prih.)

Politični pregled.

Notranje dežele.

Umrli je 26. p. m. v Pragi Josip Jireček, avstrijski minister v pokoji, pisatelj in učenjak češki, v 63. letu svoje dobe. Pokojnik ima kot pisatelj in zgodovinar velike zasluge za češko slovstvo. Bil je v mladosti svoji sotrudnik mnogim političnim in strogo znanstvenim listom.

Jireček je pomagal prelagati grajski ali državljanski zakonik, ustanoviti češko znanstveno terminologijo za srednja učilišča. Po dovršenih pravnih naukah stopil je v službo v naučenem ministerstvu, ter je na tej stopinji uplival na spisovanje šolskih knjig. Za Hohenwarta bil je imenovan ministrom nauka. Kot tak držal se je političnega programa Hohenwartovega, prizadeval si je pa vendar biti pravičen, no, bil je premalo odločen. Na praškem vsučilišču je imenoval sicer na juridični fakulteti češko komisijo, ravnopravnosti pa ni izvedel, imenovavši samo pet čeških profesorjev. Po svojem odstopu od ministerstva dne 30. oktobra 1871. l. je bil imenovan z Hohenwartom vred častnim občanom mnogih čeških občin. Kot minister v pokoji udeleževal se je političnega gibanja češkega naroda, bil je državni in deželni poslanec in mestni odbornik praški. Pokojnik Jireček je bil veren pristaš velike konservativne deželne češke stranke. Pripomnimo naj še, da si je prizadeval Jireček kot ministerjalni tajnik za svojega bivanja v Galiciji iztisniti azbuko iz ruske literature ter je o tej stvari tudi napisal brošurico. No ta nakana se mu ni sponesla in Rusini mu zanjo tudi menda ne bodo nikdar hvaležni. Jireček je bil do zadnjega tudi literarno delaven in Čehi, posebno konservativci, so v njem zgubili odličnjaka in vrlo delalnega moža. Večen mu spomin!

V državnem zboru je še vedno podrobna debata o dednem nasledstvu na srednjih kmetijah. — V Galiciji bodo ustanovljena tri nova okrajna sodišča in 12 davkarskih uradov. — Antisemitizem hočejo izdati nov list „Tagblatt“. Poslanec Vergani in drugovi so šli k pravosodju ministru grofu Schönbornu, prosit ga, naj dovoli prodajati posamične številke tega lista po tabakarnah, kar jim je pa minister odbil. —

V hrvatskem saboru je poslanec Crnković ostro napadal višja sodišča, katera so svoje postopanje uravnala tako, da zavlečejo vsako pravdo. Čas bi bil, da se ti sramotni nedostatki in te hibe v hrvatskem pravosodju odstrane. Proti koncu svojega govora izraža mož čudno idejo: ta človek namreč upa, da bode sedanja vlada delala Hrvatski v blagor in korist! Ta vlada in pa korist Hrvatske sta dva diametralno si nasprotna pojma; taka beseda se nam zdi le zlobna ironija oholega in objestnega madjaronstva!

Vnanje dežele.

„Journal de St. Petersburg“ pravi, da je novo posojilo rusko o najjasnejši dokaz, da Rusija želi mir, ker vlada obrne ves isposojeni denar v mirovne svrhe. — Ruska inženirja Grubinski in Tavbe sta izumila novo puško opetovnico ali repetirko. Vojno ministerstvo je sklenilo proučiti stvar ter, ako se poskusi dobro sponesejo, vso vojsko oborožiti z novimi puškami, kar bi se zgodilo v treh letih. Pač mnogo milijonov potrošenih za te nesrečne puške.

Srbski kralj Milan začel je uže iz nova igrati z svojim narodom „kakor mačka z mišjo“. Ko je na vsa usta raztrobil v svet, da hoče sklicati veliko skupščino ter so bile razpisane volitve, rekel je in zadal svojo kraljevo besedo, da se te morajo vršiti svobodno. Ker potem volitve niso izpale, kljub Hristićevih

PODLISTEK.

Sobotno pismo.

Izpod Nanosa.

Oh, oh, oh! gospod urednik, morda sem se i Vam zameril? Grešil sem, res sem grešil in pravim „mea culpa“, ker sem obrekoval nedolžno laško krv. Marsikedar zaide človek nehoti v tak položaj, da zine eno ali dve preveč, ali pa morda preveč istinito. Tako se je godilo i meni, ko sem Vam govoril zadnji pot o lojalnosti nekotih krogov v nekem kraju; bojim se napisati ime kraja; istina pa je tudi: nomina sunt odiosa. Vrgli so me na rešeto, dá, celo na reto, in ozmikali ter ozmikastili na meni vse: od prvega krivega in krivenčastega vlasu na glavi, pa vse do zadnjega cveka v mojega črevlja peti.

Sklenil sem sam s seboj in sam sebi, a tudi sovražnikom svojim sem obljubil, da se hočem poboljšati in vedno takim ostati.

Ker je minil uže usodopolni gód in praznik sv. Katarine, nesrečni dan vsem starim udovcem a tudi udovam, vsem starim samcem, a tudi „devicam v srpanu“, koji vsi so se mislili v tem letu vpisati v bratovščino sv. Luke, tedaj i jaz lahko govorim prosto in odkritosrečno. Povedati

more, zabrusil mi je to-le: V vas Slovenčih je dandanes uže vsak pisar pisatelj! —

Irhaste hlače pa zelen klobuk
Žvižga pa kakor čuk, kakor čuk.

Kakeršna glava, taka pamet. Ta pušiča ni slaba, misli sem si. Po mojem mnenju mora oni kmetovalec, ki prodaja svoje pridelke, imeti jih v večji meri, no jih potrebuje zase. Smelo po trdim, da kdor nima ničesar v svojem zelniku, tudi ne more ničesa prodajati. Kolikor pisateljev, toliko naobražencev. Ne smemo pa v tem segati tako daleč, kakor oni, ki je štel svoje bore novčice v novčarki. Revez je imel 17 kr.; ker je pa bila desetica, četrtak in trije novci, ni mogel dognati, koliko je. Mane, mane nekoliko časa v roci drobiž, potem ga spusti v novčarko, rekoč: I, koliko jih, Bog ve, eno milijardico jih je! Všetko stvar do gotove meje, ali če hočete: Est modus in rebus, sunt certi denique fines. —

Napisal sem to zastran napačne misli, ki vlada žalibože i med nami, da si domišluje vsakdo, ki je „skoval“ kak dopis v političnem časnik, moledovaje prej Pilata in Heroda za „pilo“, da je uže Jurčič II. Ako je kedo govoril v gostilni mej vinskimi prijatelji kak govorček, misli, da je Zarnik II. Mnogo jih je, ki prevajajo domači: „lih tako“ v: ravno tako, nemški: esslöffel z: žlica za jesti, „ohne

dass“ in „um zu“ z: brez da bi... laški: „non sta“... z: ne stoj! —

Pri vsakem poskusu preprostega peresa moremo biti veseli, da smo v ti zadevi uže pred sosedi našimi ter vsklikniti: vsaj volja je dobra!

Vendar pa ni še vsak pisatelj, ki zna dodeti namišljenemu imenu svojemu: — mir, — ljub, — slav; v pisavi pa tako „podrobuje“, kakor da mu Bog ni dal dosta zób. —

Rekel mi je ad 2.) pravi Lah, rečem Vam, Lah pristne korenine, ki je tudi videl Garibaldijevo rdečo košuljo, kar v brk, (in tega še najbolj štujem) da se nam Slovencem ni nič mešati v zadeve Primorske. Z srčnim obžalovanjem sem ga pogledal in si mislil:

Slaba „poetična“ misel to! —

Vse, kar sem omenjal ad 1. et ad 2.), omenjal sem le radi obrambe svoje osebe, ker nekotji nevidni duhovi hočejo napraviti iz nedolžne pismenke o podpisu mojem izvleček z napisom: panslavisten-extrakt, drugi zopet: paprika-extrakt, sovražniki moji vidijo v tem nevaren duh, ki ni vreden družega, no da ga zapode s palico preko meje — kam? V deveto deželo! —

Osobitih novosti tukaj ni.

Če Vam povem, da se ljudje tako ravšajo in kavšajo, ko drugod in še bolj, nisem povedal nič novega. Ako rečem, da zastran mejsobnih razporov trpi narodnost

DOPISI.

pandurov pritisku v prilog radikaleem, se je kralj skesal in bi bil rad prelomil dano besedo. Pozabil je pritožbe, došle iz nekolicin okrajev, da se volitve niso vršile svobodno ter je razpisal nove volitve dne 4. decembra t. l. Da se pa te izvrše popolnoma svobodno, postavljeni bodo v vsakem okraju trije komisarji; eden liberalni, eden radikalni in eden naprednjaški, ki bodo imeli nadzorovati volitve, da se ne dogode (zopet nezakonitosti). Glavna skupščina snide se 11. decembra st. st. Da bode ta skupščina, kakor si jo želi kralj Milan, to si lahko vsak misli, kdor pozna njegovo nasilno naravo. Igra s tremi komisarji je pa le zaradi lepšega, da se z njo narod malo omami.

V bolgarskem sobranju je storil pristaš Cankove stranke predlog, da se Battenbergu čestita na obletnici uhoda bolgarskih čet v Piroto. Stambulov je zavrnil predlog, češ, da je knez Ferdinand čestital Battenbergu na obletnici bitve pri Slivnici, zato ni treba drugih čestitek.

Italijanski finančni minister je predložil zbornici sklep računov za l. 1887, kateri kaže, da je državna uprava prištedila 21 milijonov, tako, da lanjski deficit spada na samih 52 milijonov mesto na 73, kakor je bil v proračunu. Proračun za prihodnje leto kaže deficit od 48 milijonov. Vojni troški so narasli na 110 milijonov. Koliko izrednih troškov bode, tega vojni minister še ni povedal, da zbornice ne preplaši. Pač pa si prizadeva potolažiti poslance finančni minister ter jim pripoveduje, da bodo prihodnje leto dohodki za 35 milijonov večji in izredni troški za 60 milijonov manjši; potem takem bi prištedili Italijani 95 milijonov v primeri z lanjskim letom. Če gospodje poslanci to pomislijo, morajo biti veseli, da je primanjkljaj tako majhen. Kakšen bi bil, da finančni minister ni tako varčen in zviti? Tudi v številkah je včasih humor.

Te dni se je osnovala zveza pod vodstvom znanega Španjolca Castellara, ki ima namen delati na to, da se tri romanska plemena sprijaznijo in združijo. Nova zveza nosi ime „liga italo-galo-iberska“ ter je izdala svoje proklamacije v italijanskem, francoskem in španjolskem jeziku.

V francoskih listih so še vedno razprave o nameravanem „coup d'état“, katerega je hotel izvesti Floquet proti Boulangerju. Govori se, da je Rochefort izstopil iz Boulangerjeve stranke, kar bi bil zanj hud udarec.

V nemškem državnem zboru je stavil poslanec Liebknecht predlog, naj se dela na to, da vse države razorožijo, kar bi edino rešilo človeštvo preteče mu propasti. Ves denar, ki se za sedaj nepotrebnem troši za orožje in vojake, bi bil prihranjen, znižala bi se lahko bremena, ki teže narod ter bi se lahko mnogo storilo v prosoh poljedeljstva obrti in trgovine. Minister Bötticher je zavrnil predlog, kot neizvedljiv. Zavrnili je tudi očitanja, da Bismark z svojo vnanjo politiko tuje države žali in izživljuje in da je on kriv, da mora biti ves svet oborožen, češ, da to ni res, da so baš socialisti temu krivi! To je pač smela trditve. No dobro je vendar, da imajo ministri koga, na katerega lahko pahnejo vse svoje krivde.

naša, stavite to odmah „ad acta“ liki staro jeremijado.

Kakor so govorili učenci pruske vojne ladije odhajajoči ob 4. uri v jutro od namestnikov soare je v Trstu, tako in še lepše znajo „tajčat“ v neklih „sicer“ narodnih krogih tukaj na — Pivki.

Toda o vsem tem ste bili že obveščeni. Tudi Vam je znano, da so Lahi v blaženi Istri poprijeli se neke čudne „initiative“: kjer ne morejo prodreti z ostrim peresom in strupenim jezikom, tam mahajo tudi s palico in batom. Ne morem pa se strmoglaviti v propad mračnih pesmistov, da bi trdil: tako je „usojeno“, nikdar ne bode bolje! „Bodočnost je naša, bodočnost je slovanska“, pravimo, češ: mi smo mi, če nismo, pa bomo; pri tem držimo možko roki križem. Nasprotniki nam pa držema dan za dnem trgajo sedanjost od ust! —

Tedaj s praznim upom ni nič. „Uradu je spas“! Ker ni bilo torej z mojo nadejo nič, da se obrzi, Slovincem neprijazni, na c. k. poštah zjasne ter vendar, vsaj „radi nadleže“ dodajo nemškimi imenoma i slovanska, javljam Vam danes novost, rekše starino, po njih receptu: „Poštni pečat na c. k. pošti v Präwaldu pri Adelsbergu je še vedno nemški.“

Na svidenje torej še v starem letu, v novem pa v Ameriko!

Vaš

C.

Opčine. 29. novembra 1888. (Izv. dop.) Prekrasen dan, veseli dan, dan neizbrisljivega spomina bil je za nas 26. t. m. Moči naše so preskromne in preslabe, da bi se lotile predmeta, o katerem Vam hočemo govoriti. A vendar ne moremo drugače, ker če so moči preslabe, je srce prepolino in:

„Kdor to, kar dá
Iz srca da
Zadosti dá.“

Kakor Vam je znano, bilo je odlikovalo Nj. Veličanstvo tukajšnjega učitelja g. Antona Valentića s zlatim križem za zasluge. Naznanjeno nam je bilo, da se bode vršilo slovesno podeljenje v ponedeljek 26. t. m. Pač res slovesno podeljenje! Slovesnejše, priarčnejše bi se ne moglo vršiti.

V krasno odičenej šolske dvorani začela se je zbirati šolska mladina ob 10. uri. Ob 10½ postavi se pred šolo, kjer čaka, da spodobno sprejme gospoda deželnega šolskega nadzornika. Kmalu na to dospe kočija, iz katere stopijo gosp. vitez Klodič pl. Sabladski naš deželni nadzornik, g. vitez Loser, okrajni nadzornik in dr. Slovinci, magistratni šolski asesor. — Po prijaznem, vsestranskem pozdravu, podali smo se v cerkev. Na čelu šolske mladine, dečki in deklice, zadej pa razne korporacije, zastopniki mnogih oblastnih, odlikovalec g. Valentič, znanci, prijatelji, kolegi in množina domačega ljudstva. To Vam je veselje bilo gledati! Da, veselje, pravo, vzvišeno veselje!

Po sv. maši, katero je daroval pred. g. dekan Fr. Čebular in o katerej so peli domači pevci, podali smo se zopet v šolo, kjer se je nabralo razven uže prej imenovanih, mnogo domačega občinstva, ki hoče videti svojega blagega učitelja, ki hoče biti pričujoče in gledati, kako se bode okrasile njega prsi, prsi prezasluznega, spoštovanega in značajnega moža, prsi blagega prijatelja, dobrega in skrbnega očeta, usmiljenega človeka, dike okoličanskega učiteljstva.

Šolski deželni nadzornik, preblagorodni g. vitez Klodič, povzame besedo in z malim, jednatim govorom hvali zasluge slavljenčeve in povdarja, da dobro delo, da blago početje, najde povsod priznanje: „Sam presvitli cesar, katerega nam Bog ohrani še mnogo srečnih let, podelil Vam je v znamenje svoje visoke zadovoljnosti in v priznanje dolgoletnega in plodonosnega truda na polji šole in omike, zlati križec za zasluge. Nadaljujte vrli g. učitelj potej poti; saj pravapot, pot dela in truda — je trnjeva, a pripelje nas k Onemu, ki vsako dobro delo stoterno poplača.“

Zdaj pripne na g. učitelja prsi zlati križec in v tem trenutku čutil je vsak, kakor bi bil povzdignjen od neke skrivne, čeznaravne moči v one višine, kjer ni solzi, kjer ni tuge in bolečin, kjer je samo dobro in pravičino in od tega čistega veselja, od tega vzvišenega, od tega svetega nekaj, zalesketale so slehernemu solze v očeh. Solze radosti, solze veselja, — solze srčnega čestitanja.

Prav z ginenim srcem zahvali se g. učitelj, povdarjajoč, da so njegove zasluge jako skromne, a da hoče skazati se vedno vrednejšega visokemu odlikovanju. Uže v mladih letih da je imel veliko veselje in spoštovanje do učiteljskega stanu, in sam želel ter srčno hrepenel postati kedaj učitelj. Te srčne želje videl in slišal je Oni, ki vidi tudi v globokino človeškega srca. Presrečno se zahvaljuje šolskim oblastnikom, duhovščini, kolegom, starišem in vsem, ki pripomorejo šoli, bodi si z besedo, z dejanjem in dobrim vzgledom. Vseh prosi še nadaljne podpore, da tako se združenimi močmi — viribus unitis — se ravnamo po geslu našega premilega vladarja Fr. Jos. I., kateremu iz globine svojega srca, povabljaajo vse navzoče, zakliče trikratni „živio!“ in po sobani zaori: „živio, živio, živio!“ Sledi temu cesarska pesen, koja navdušeno zapoje pričujoča šolska mladina. (Konec prihodnjic).

Domače vesti.

Odlikovanje. Podstreščeku okrajnega sodišča v Komnu, Mihalju Logarju, podelilo je Nj. Veličanstvo prigodom njegovega umirovljenja srebrni križec za zasluge.

Slovanska čitalnica v Trstu. Odbor „Slovanske Čitalnice“ v Trstu javlja p. n. gospodom članom red zabav, ki bodo v

letošnji zimski dobi: V soboto 8. decembra 1888. tombola in ples; v ponedeljek 31. decembra 1888. Silvestrov večer; v soboto 19. januarja 1889. tombola in ples; v soboto 2. februarja 1889. tombola in ples; v soboto 26. februarja 1889. veliki ples; v soboto 2. marca 1889. plesna zabava. Začetek točno ob 9. uri zvečer.

Opomnja. Gospodje naj izvolijo priti na ples v črni obleki s črno ovratnico, na veliki ples pa v črni obleki z belo ovratnico. — Članovi morejo uvesti goste, katere so prijavili odboru vsaj tri dni pred zabavo ter dobili za nje ustopenice.

Dodajemo še, da ima „Slovanska Čitalnica“ krasne svoje prostore, v katerih se bodo mogle zabave sijajno vršiti. — Slovele so uže te zabave od nekdanj, ker so se odlikovale pred vsemi vsled svoje izredne elegancije in izbornega občinstva. Letos pa se omeje večinom na članove in povabljenе goste, kar bode vsekakor pripomoglo do tega, da bodo kazale pravi slovanski značaj.

Delalskega podpornega društva odbor pozivlje v novič vse č. članove, da se udeležijo jutri, v nedeljo 2. decembra ob 8. uri zjutraj slovesne sv. maše, ki bode v cerkvi sv. Antona novega v namen: prositi Vsemogočnega, da nam ohrani milostljivega vladarja.

V spomin 40letnice vladanja Nj. Veličanstva nabral je dotični odbor v Barkovljah za deco, obiskujočo slovensko šolo v Barkovljah nastopne svote: Andrej Jasbiz 5 gl., Dragotin Visočnik gl. 1-20, Jakob Perrot 1 gl., A. V. Gaborski 1 gl., Filip Svagel 40 kr., Anton Vrabec 1 gl., Andrej Zbona 1 gl., Peter Peršič 1 gl., Fran Polič 40 kr. Od zadnjega izkaza v št. 94, izkazanih gl. 310, skupaj gl. 322. — Darila se bode delilo v nedeljo dne 2. decembra ob 3½ uri popoldne v prostorih stare šole v Barkovljah. Uhod je vsakemu dovoljen. — S tem se podpisani odbor najiskrenejše zahvaljuje plemenitim darovateljem. Bog plati! ODBOR.

Princ Peter Karagjorgjevič, zet kneza Nikole Crnogorskega, ukrcal se je v Bari na jacto „Sibylle“, katera ga dopelje v Trst. Od tukaj odpotuje v Opatijo, kjer so uže trije njegovi bratje.

Umrli je v Kranju dne 29. novembra nagloma g. Jernej Švelc, hišni posestnik in gostilničar, v 57. letu. Pokojni je bil vnet Slovan; posebno mu je bila na srcu bodočnost primorskih in koroških Slovencev. Ustanovil je bralna društva v Kranji in v Št. Jurju. Da ga ni pobrala nagla smrt, izvestno bi bil dokaj ostavil narodnim društvom, kajti mnogokrat je izjavil: „da bode po njegovej smrti njegova hiša v Kranji „Narodni dom“. — Žal, da ni mogel več domoljubnih svojih načrtov izvesti. Blag mu spomin!

Razpisane službe. V šolskem okraju na Voloskem so izpraznjena nastopna mesta: Služba nadučitelja II. razreda na 2razrednici v Podgradu z slovenskim učnim jezikom; služba učiteljice III. razreda na 2razrednici v Klani; služba podučitelja na 3razrednici v Rukavu in služba podučiteljice na 2razrednici pri sv. Matiji, — zadnje tri z hrvatskim učnim jezikom. — Prošnje v 4 tednih c. kr. šolskemu svetu na Voloskem.

Društvo rdečega križa priredi v torek 4. t. m. ob 8. uri zvečer velik koncert v gledališču „Politeama“. Svirati vojaški glasbi pešpolkov št. 87. in 97. Cisti dohodek je namenjen zakladu društva rdečega križa za Trst in Istro.

Pogrebno društvo na Vrdeli imelo je nedavno svoj občni zbor. Zjutraj je bila sv. maša v spomin mrtvih članov in po sv. maši so se zbrali družtveniki pri g. Kufermann-u (alla Stella). Skazalo se je, da društvo lepo napreduje. Predlagalo se je tudi napraviti veselico, ali za sedaj toliko ni mogoče. Odložilo se je, da bode dne 8. decembra 1888. maša v spomin 40letnice vladanja Njeg. Veličanstva. — Drugo leto, ako Bog da, praznuje se 20letnica društva.

Slovenska čitalnica v Gorici proslavlja v soboto dne 1. decembra t. l. štiridesetletnico vladanja Njeg. Vel. presv. cesarja Franca Jožefa I. z veliko besedo. Spored: 1. Na slavo Avstriji, vglasbil A. Förster za peteroglasen mešan zbor. 2. Slavnostni govor. 3. Cesarska pesem, poje mešani zbor. 4. Misli lete, koncertni komad za 3 citre vglasbil Kalbacher. 5. Avstrija moja, vglasbil A. Nedved za možki zbor. 6. Hrepenenje, vglasbil Hauser za citre na lok z glasovirom. 7. Naše gore, vglasbil A. Förster za mešani zbor. 8. Igralka, veselo-igra v enem dejanju; prosto po Fournier-u, poslovenil Viktor Erzen. Začetek ob 7½ uri zvečer. — Vstopnina za osebo 50 kr., za družino 1. gl. Vstop brez

vabila ni dovoljen. K mnogobrojni udeležbi vabi najuljudnejše ODBOR.

Društvo za povzdigo ribarstva na Primorskem, katero se je še-le pred letom dni osnovalo, dobilo je o tej priliki od trgovskega ministerstva 1000 gld. podpore. V proračunu za leto 1889. pa najdemo v ta namen 2000 gld. izkazanih in tudi ministerstvo za poljedelstvo zagotovilo je 500 gld. Nadejati se je zatorej, da bode društvo vsled tako izdatnih podpor skoraj našlo sredstev za povzdigo domačega pomorskega ribarstva.

Požar. Po noči dne 29. p. m. nastal je ogenj na Rojanskem hribu v neke hišici, katera je lastništvo gosp. Ivana Lavrenčiča. Hišica je pogorela, predno so stigli gasilci. — Bila je zavarovana.

Iz Voloskega poročajo „N. Sl.“, da se je v prijazno mestoce zopet vrnila nadvojvodinja Marija Antonija Toskanska. Ogladala si je razna dela v polepšanje mesta ter podarila v ta namen izdatno svoto tisoč goldinarjev. Visoka gospa je sploh jako radodarna ter pomaga siromakom in človekoljubnim ustanovam, kjer le more.

„Vrtec“, časopis s podobami za slovensko mladino. Št. 12 izšla je v praznične obleki povodom 40letnice vladanja Njeg. Veličanstva. Na prvi strani prinaša cesarjevo podobo. Vsebina je: 1. 1848—1888. V proslavo 40letnega slavnega vladanja. — 2. Nj. Vel. našemu presv. cesarju. — 3. V spomin 40letnice. — 4. Prijateljstvo. — 5. Sv. Miklavža darovi. — 6. Razžaljena Mati Božja. — 7. Otročja pesenca. 8. Listje in cvetje. — „Vrtec“ nastopi v 1. januarjem svoj XIX. tečaj. C. kr. dež. šolski svet Kranjski priporočil je z okrožnico z dne 3. oktobra 1883. št. 1383 „Vrtec“ okrajnim učiteljskim in šolskim knjižnicam v naročevanje. Da je ostal list zvest svoje nalogi, uplivati na srca nježnej mladini s tem, da ji ponuja poučnega in ob enem zabavnega gradiva, prepričati se more vsakdo sam, ako pregleda vsebino pojedinih tečajev. Uredništvo je v Ljubljani, mestni trg št. 23.

Prvi vodovod na Kranjskem je dogotovljen. Po mestnem zastopništvu kamniškem v proslavo 40letnega vladanja Njeg. Veličanstva našega presvetlega cesarja Frana Josipa I. določeni vodovod je dogotovljen in se bode v nedeljo dopoldne ob 11. uri slovesno otvoril. (Sl.)

Sodnijsko. Črevljarski pomočnik Leopold Skorjanc dobil je zaradi tatvine šest mesecev zapor. Ukradel je svojemu gospodarju par škornjev in visoka kazen mu se je odmerila zaradi tega, ker je bil uže večkrat kaznovan. — Kuharica Tereza W. prišla je tirjat nekega svojih dolžnikov. Namesto v gotovem denarju, plačal jo je z pestjo ter jo celo nekoliko poškodoval. — Srditega dolžnika so prijavi sodniji.

Policijsko. Nedavno zaprla je tukajšnja policija bivšega trgovca Natala Ullmana iz Švice vsled njegovega sumljivega ponašanja. Dokazalo se je, da je bil Ullman trgovec v Milanu, kjer je bil obsojen zaradi goljufije na triletni zapor. Da se odtegne kazni, pobegnil je v Trst, — v raj vseh sleparjev onkraj „luže“. — Zaprl so težaka Jakoba J., ker je pretepel brez vzroka 76letnega Vincenca Slugo. Ubogi starček je moral v bolnico. — Neznani tatovi so vlomili v stanovanje g. G. P. v Chiadini ter mu odnesli obleke in dve puški in skupne vrednosti 400 gl. Baje se ni bati, da bi se nameravali uzmoviči vstroliti? Škode baš ne bi bilo.

Poslano.

Bolnikom na kostobolu

in reumatizmu opozorujemo posebno na Kwisde fluid proti kostobolu, ki se ni samo udomačil uže v vseh krogih kot nepogrešljivo domače sredstvo pri boleznih v kostih, revmatizmu in na živcih, ampak se tudi predpisuje z vspehom po zdravnikih z mnogim priznanjem. Kwisde fluid proti kostobolu je pristen samo s tu odčiteno varnostno znamko v vseh lekarnah. Cena steklenici 1 gl. a. v. Galvno skladišče: Kreisapothek Korneuburg pri Beči Fr. Iv. Kwisde, c. kr. avstr. in kr. rumunski dvorni dobavitelj. (h)

Poziv rodoljubom!

Nadarjen mladenič, katerega proganja nesreča, prosi nujno slovenske rodoljube, da mu preskrbe službo pisarja ali drugo, njegovej zmožnosti primerno mesto. Zvršil je nižjo gimnazijo in 3 tečaje učiteljske pripravnice. Natančneje se izve pri uredništvu našega lista.

Oglas.

V ulici Acquedotto šte. 4 odpre se nova trgovina z svežim sadjem, zelenjavo, Marijinem cvetjem, ribami za akvarije, konzervami za hrano, kitajskim čajem, angleškimi biskoti, pravim jamajskim rumom in južnim vočjem po jako nizkih cenah ter se ob enem jamči za pristnost blaga. — Na vslugo p. n. občinstva je poseben težak, ki dostavlja nakupljene stvari na stanovanje.

Pomoč

se potuja pri vseh boleznih, zlasti onih, ki izvirajo iz spridene krvi, nadalje pri padci, živčnih boleznih, nesnih boleznih, plućnih in ledeničnih boleznih, naduhi, slabosti, protinu, trganji in pri vseh ženskih boleznih. Trakulj odpravi se v dveh urah z glavo vred, za kar se jamči. Metoda, ki je hitra in sigurna, pospešuje se z odličnim sredstvom. Obširna oročila pošlje naj se z naslovom.

„Hygiea-Officin“ Breslau H.

LEKARNARJA

Riharda Brandta

švicarske kroglice

rabijo in priporočajo že 10 let profesorji, prakt. zdravniki in občinstvo kot ceno, prijetno, izvrstno in neškodljivo domače in zdravilno sredstvo, koje so preiskali: prof. dr. R. Virchow, Berlin; pl. Glet, Monakovo; Replam, Lipsko; pl. Nussbaum, Monakovo; Hertz, Amsterdam; pl. Kozeynski, Krakovo; Brandt, Kološ; pr. dr. pl. Frerichs, Berlin; pl. Seanzoni, Vireburg; C. Witt, Kodanj; Zdekauer, Petrograd; Soederstadt, Kašan; Lambi, Varšava; Forster, Birmingham

pri nepravilnostih spodnjetelesnih udov,
pri boleznih jeter, zlati žili, pernici, telesnem pri zaprtji in njega posledicah, kakor: bolečinah v glavi, vrtoglavici, tesnobi, težki sapi, pomanjkanji teka itd. Lekarnarja Riharda Brandta švicarske kroglice radi jemlje zaradi polahkega učinka ženske; na vsak način jim je dati prednost pred prehudimi vplivi v oči in solmi, grenčicami, miksturami itd.

V varstvo kupavajočega občinstva
opozorujemo se enkrat na to, da se nahajajo v prometu švicarske kroglice v namiljivo sličnih zavitkih. Pri kupovanju prepoznati se je treba s tem, da se odvijajo navodilo k rabi se škatljice, ali ima etiketa zgorajšnje podoba, bel križ v rdečem polju in podpis Rih. Brandt. Tudi se posebno naglasimo, da se prodajajo lekarnarja Rih. Brandta švicarske kroglice, ki se dobivajo v lekarnah, le v škatljicah za 1 marko (ne pa v manjših škatljicah). Na vsaki škatljici so navedene snovi iz kojih obstoje kroglice.

Marijacejske želodečne kapljice
zvrstno zdravilo pri vseh boleznih na želodcu.
Neprecenljive dobrote je posebno vpliv njihov pri netočnosti, slabosti želodca, ako z grla smrdi, napenjanju, kislem pehanju, keliki, želodečnem kataru, gorečosti (razvici) pri preobilni produkciji sline, rumenici bluvanju in gnjusu, glavobolu, ako boli iz želodca) krč v želodcu, zabasnanji, preobilnosti jedi in pijače v želodcu.

Varnost. Znamka proti glistam, boleznim na vrtni in jetrih in tudi proti zlati žili ali himorojdam. Cena steklenici je z nakazom vred samo 40 nov. vsilika steklenica samo 70 nov. Glavni zalag ima lekarničar „k angelju varhu“ **Karl Brady Kremsir, Morava.**
Marijacejske želodečne kapljice niso tajno sredstvo. Deli, iz katerih obstoji, oznanjeni so na vsakej steklenici priloženemu poduku za uporabo.

Pristne dobe se skoraj v vseh lekarnah.
V Trstu: Lekarna: Antonio Suttina. — Lekarna: de Leitenburg, all' Ercole trifante. — Lekarna: Eduard de Leitenburg, alla Saluta. — Lekarna: A. Praxmayer, al due Mori. — Lekarna: Pietro Prendici, alla Fontana Imperiale. — Lekarna: Benedetto Saravali, al Amazone Trionfance. — Lekarna: Benedeto Vlach Miniussi, alla Corte. — Lekarna: dr. Vittorio Serravallo al R dentore (glav. skladiš.) — Lekarna: Basoleto all'orso nero. — Postojna: Lekarna Fr. Baccareich. — Sežana: Lekarna Philipp Ritschel. —

Svarilo! Pristne Marijacejske želodečne kapljice ponarejujejo in posnemajo se mnogo vrstno. — V znamenje pristnosti mora biti zamotana vsaka steklenica v rdeč omot, providen z gornjo varnostno znamko ter mora biti na vsakem priloženemu poduku za uporabo razun tega opomnjen, da je bil isti tiskan v tiskarni g. Guseka Kremerich (Kremsier).

Lastnik pol. družstvo „Edinost“.

Dr. VALENTINA ZARNIKA ZBRANI SPISI

I. ZVEZEK:
PRIPOVEDNI SPISI.

UREDIL

IVAN ŽELEZNIKAR.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bje, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora. — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridevanje tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižice je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „Narodni tiskarni“ v Ljubljani.

KWIZDE

sredstvo za uničenje podgan in mišij ali podganska smrt.

Mori podgane, hišne in poljske mišij hrčke in krte. To sredstvo za uničenje podgan, škoduje samo podganam, mišim in enakim živalim, mej tem ko je vsled zdravniškega spričevala popolnoma neškodljivo psom, mačkom, perotnini in drugim koristnim domačim živalim.

Dobiva se pristno v lekarnah in trgovinah z mirodijami. (R)

Cena 1 komadu 50 nvč. a. v.

Glavno skladišče:

Kreisapothek v Korneuburgu pri Beču.

Gospodu **G. Piccoli-ju**, lekarju »pri Angelu« v Ljubljani.

Sprejmite izraz moje naskrenejše zahvale za Vašo esenco, katera me je rešila bolezni, koja me je spravila skoraj na kraj groba. Strašne bolečine sem trpel v želodcu brez vsakega upa na olajšitev. Vedno hujšej bolezni pridruži se še zlatenica. Ali jaz in mnogo mojih tovarišev dobilo je zopet popolno zdravje, in to le po Vašej nedosegljivej „Piccoli-jevi esenci“, za koja smo Vam do smrti hvaležni.

Josip Tomažič,

c. kr. orožniški vodnik v Pulji.

Singerstrasse Nr. 15, zum goldenen **J. PSERHOFER-jeva** Apotheke in Wien

Kričisilne — nekaj universalne kroglice zvane, zaslužijo res zadnje ime, kajti ni skoraj bolezni boleznih v kojih se je mnogo drugih zdravil rabilo, se je po teh kroglicah neštovilokrat in v zelo kratkem časi 1 gld. 5 kr. pri nepravilnostih spodnjetelesnih udov, pri boleznih jeter, zlati žili, pernici, telesnem pri zaprtji in njega posledicah, kakor: bolečinah v glavi, vrtoglavici, tesnobi, težki sapi, pomanjkanji teka itd. Lekarnarja Riharda Brandta švicarske kroglice radi jemlje zaradi polahkega učinka ženske; na vsak način jim je dati prednost pred prehudimi vplivi v oči in solmi, grenčicami, miksturami itd.

Pristne so jedine le one kroglice, katerih napotnice imajo podpis J. Pscherhofer-ja in so providen na pokrovu vsake škatljice z tem podpisom v rdečih pismenih.
Dobilo nam neštevilo pism v kojih se kupci v celoti in radiši teh kroglic zahvaljujejo za ozdravljeno iz vsakovrstnih nevarnih bolezni. Vsaki, ki je le enkrat poskusil s temi kroglicami zdraviti jih pripo-roča i drugim.

Naj sledi tu nekatera teh zahvalnih pism:

Hraše pri Sledniku, 12. sept. 1887.
Blagorodni gospod! Bila je boji volja, da so mi prišle v roke Vaše kroglice in pisam Vam o vseh: Prehladila sem se v otrošji postelji, da nisam več mo. l. vrtil svoje telo in izvestno bi bila uže mrtva, ako ne bi mi bile rešile Vaše čudovate kroglice. Bog Vas tisočkrat za to blagoslovi. Prepročana sem, da me Vaše kroglice popolnoma odrave, kakor so ozdravile tudi druge.

Tereza Knifč.

Dunajško Novomesto, 9. dec. 1887.
Vaše visokorodni! Najtoplejšo zahvalo Vam iz-rekam v imenu celotne svoje tete. Belchala je 5 let na kroničnem želodečnem kataru in volenici. Zivljenje jej je bilo trpno in uže je mislila, da je zgubljena. Srečanje dobila je škatljico Vaših izvestnih kristalinih kroglic in v 14 dneh vporabi istih je ozdravela. Z visokim spoštovanjem

Jozefa Weinzettl.

Mitterniedersdorf Ger. Avstr. 10. januarja 1886.
Vaše blagorodje! Izvolite mi blagovoljno poslati po pošti jeden zavitek Vaših izvestnih kristalinih kroglic. Prišljena sem, izročiti Vam svoje popolno

priznanje glat e vrednosti teh kroglic, katere bodem pripravila, kjer bodem le mogla, najtoplejšo vsem blagikom. O tej stvari za val! Vas po-blaščujem, da to morete objaviti po Vašej dragej volji. Z visokim spoštovanjem

Tereza Kastner.

Gottschaldorf pri Koblh. Avstr. Šlezija, 8. okt. 1886.
Vaše blagorodje! Prosim Vas ujudno, da mi pošljete z vitez 6 škatljic Vaših univerzalnih kri-čisilnih kroglic. Sino Vašim čudovatom krogli-čam imam se zohvaliti, da sem rešena želodečne bo-lezni, na kateri sem trpela kros 5 let. Ne bodem nider več brez njih in Vas mu blagorodju izre-kam s tem najtoplejšo zahvalo. Z odličnim spoštovanjem

Ana Zwickl.

Bohrbach, 28. februvarja 1886.
Vaše blagorodje! Meseca novembra p. l. naročil sem pri Vas zavitek kroglic. Opazil sem jaz i moja žena njih najboljši vpliv; oba sva trpela na hudem glavobolu in slabem izpraznevi, da sva bila uže zdvojila, akoprv imava še-le 46 let. In glej! Vaše kroglice proizvedle so čudo in naji osvobodile boleznim. S poštovanjem

Anton List.

Francovo žganje 1 sklenica 60 kr.

J. Pscherhofer-jev Ledeni balzam uže mnogo let za najboljši pomoček spoznan proti ozeblim nam vsake vrste kakor tudi proti starim ratam itd. 1 posodica 40 kr. p. pošti 5 kr.

Balzam za goltanec zanesljiv pomoček proti debelemu vratu, 1 pos. 40 kr. p. pošti 65 kr.

Živenska esenca (brakke kapljice) proti po- habljenemu želodcu, slabi prebavi, vsakovrstnem trzenju v dolenjem telesu, izborna domače vrazilo 1 flacon 22 kr.

Trpotčav sok občno znano izvrstno zdravilo proti katru, hripavosti, vrenemu kašlju itd. 1 steklenica 50 kr.

Angleški čudnovati balzam 1 stekl. 12 kr., 12 stekl. 1 fr. 20.

Fijakerski prašek proti kataru, hripavosti, kašlju itd. 1 škatlja 25 kr., z pošto 60 kr.

TVRDKA Bernhard Ticho

Brünn, Krautmarkt 18,

(v lastnej hiši)

pošilja proti povzetju:

Sukna za gospe

deset metrov, sama volna v vseh modernih barvah dvojna širokost f. 8.

Kalmuka

deset metr., črtež po modi se da oprati 60 ctm f. 2.70.

Valarijne flanel

deset met., ki se da oprati na pol volna po najnovejših risarijah 60 ctm. f. 4.

Baršena za obleke

deset metr., ki se da oprati, krasni vzorec 60 ctm. širok f. 3.

Nigerkega valjanega sukna

deset metr., sama volna, najnovejše blago za jesenske in zimske obleke dvojne širo-kosti for. 5.

Velurjevi šali

3/4 dolga samo volna f. 3.50.

Ragusa moderno sukno

dvostroko široko, za kostume, v vseh barvah, tudi progasto in pisano 10 metr. for. 9.

Blago za spalne sukne

60 ctm. šir najnovejši vzorec 10 m. f. 2.50

Životi „Jersey“ za gospe

(jopice) z svilnatimi gumbi, v vseh barvah, kompletne, velike; 1 komad f. 1.50

Košulje za delalce

iz rumburškega oksforda velika, 3 kom. f. 2

Holandske dolge preproge (ostanki)

10—12 metrov dolge, 1 ostanek f. 3.60

Normalne košulje in hlače,

kompletne, velike, 1 kom. f. 1.50

Crni Terko

saksonski izvod, dvostroko širok, za celo bleko, 10 metrov f. 4.50

Progasto blago za obleke

60 ctm. široko, najnovejši vzorci, 20 met f. 2.50

Volnati ryps

v vseh barvah, 60 ctm širok, 10 metrov f. 3.80

Dreidraht (Trožičje)

najboljša vrsta, 60 ctm. široko, 10 metrov f. 2.80

Ženske košulje

iz močnega platna s čipkami 6 komadov f. 3.25

Dom če platno

1 komad, 30 vatlov 3/4 for: 4.50
1 „ 30 „ 1/4 „ 5.50

Klug-Webe

boljše nego platna 1 komad „, širok, 30 vatlov f. 6 —

Sifon

1 komad, 30 vatlov, 1 a f. 5.50, naj-boljša vrsta f. 6.50

Kannafas

1 kom. 30 vatlov, lila f. 4.80
1 „ 30 „ rudač f. 5.20

Oksford

se more pr. ti, dobra vrsta, 1 kos 30 vatlov f. 4.50

Garnitura iz ripsa

sestoječa iz 2 postelj nih pregrinjali in namiznega prta se svilnatimi čipkami for. 4.50

Garnitura iz jute

2 namizna prta in posteljno pogrnjalo s čipkami f. 3.50

Jute zastor

jurški vzorec; polpolni for. 2.30

Konjska plahta

jako dobra, 190 ctm. dolga, 130 ctm. široka, f. 1.50

Odeje za fijakerje

190 cm. dolga 130 cm. široka, f. 2.50

Košulje za gospe, lastno delo

bele ali ba vane 1 kos 1 a f. 1.80, 11 a f. 1.20

Ženske košulje

iz sifona in platna, fino pletene, 3 kom. for. 2.50

Tovarno skladišče suknega blaga

Brnsko sukno

Odstanek 3.10 metrov za popolno možko obleko f. 3.75

Ostanki Brnskega sukna

Ostanek za popolno možko obleko 3.10 metrov dolga for. 5

Blago za zimske suknje

ostanek 2.10 m za popolno ženo suknjo rjavo in višnjevo, f. 5.50

Blago za površnje suknje

najfinejše vrste, za celo suknj f. 7.—

Vzorci brezplačno in franco. Kar komu ni všeč se sprejme brez ugo-vora nazaj.

Izdajatelj in odgovorni urednik Julij Mikota.

Tiskarna Jolenc v Trstu.